

ANEU MAR ENDINS

«Amics del Senyor»

Des del 5 al 8 del proper mes d'agost se celebrarà a Santiago de Compostel·la la Peregrinació Europea de Joves (PEJ), per la qual joves de tot el continent es reuniran a la capital de Galícia en el context de l'Any Sant Compostel·là, que té lloc enguany perquè s'escau en diumenge la data del 25 de juliol, festa de l'apòstol sant Jaume el Major.

Aquesta peregrinació constitueix també una preparació més per la Jornada Mundial de la Joventut a celebrar a Madrid l'agost del proper any. Com és sabut, prèviament als actes de la Jornada Mundial de la Joventut a celebrar a Madrid, els joves que assistiran a la mateixa passaran els dies previs per nombroses diòcesis per tal d'establir un contacte de coneixement i d'afecte amb cada una de les Esglésies locals. I des de cada una d'aquestes s'adreçaran a la capital d'Espanya per participar en els actes presidits pel Papa.

En aquest context, podem dir que la peregrinació juvenil europea a Santiago de Compostel·la ja és com el pròleg i la preparació de la Jornada Mundial de la Joventut de l'estiu del 2011.

Trobo molt significatiu el lema escollit per a aquesta peregrinació: «Com l'apòstol sant Jaume, amics del Senyor.» En aquest primer comentari voldria referir-me a la segona part del lema: «Amics del Senyor.»

Som davant d'una iniciativa del que anomenem *la pastoral de la joventut*, que és una denominació que engloba tot allò que actualment fa l'Església catòlica per proposar la persona i l'Evangelí de Jesús als joves d'avui. A la nostra ciutat i diòcesi de Terrassa hem viscut, el darrer 22 de maig, el desè «Aplec de l'Esperit» i ara, grups de joves de les nostres comunitats i jo mateix participarem als actes de la Peregrinació Europea de Santiago de Compostel·la, en la qual nombrosos bisbes presentarem uns temes de reflexió sobre la fe cristiana als joves arribats a Santiago.

Em sembla molt necessari que mai no perdem de vista l'objectiu fonamental de la pastoral de joventut. Aquest objectiu és propiciar en el jove un encontre amb Crist que transformi la seva vida que el faci descobrir en Crist la plenitud de sentit i el sentit de la totalitat de la seva existència. Com a conseqüència sorgirà un procés de conversió, la recerca d'una plena identificació amb Crist, la santedat de vida. Això és, viure com a veritables «Amics del Senyor».

El punt d'arribada de l'evangelització dels grups de joves és el mateix que en qualsevol altra acció evangelitzadora: descobrir que Crist és el germen i el principi d'una nova creació. És a dir, que només des de Jesús podem descobrir l'autèntic rostre de l'home nou i de la dona nova, ja que, com ensenya el Concili Vaticà II, «només Ell manifesta l'home al propi home i li descobreix la grandesa de la seva vocació» (GS 22).

En Jesucrist podem comprendre i viure el que comporta ser fill de Déu i, essent fill, ser vertader germà dels homes i dones del nostre entorn. Es tracta de descobrir Jesús com l'amic de tot, però preferentment com el «profeta de la misericòrdia», que és solidàriament al costat dels pobres, dels malalts, dels marginats i dels indefensos.

«Amics del Senyor.» Un lema ben suggeridor que ens recorda allò que és més essencial en la pastoral de la joventut: propiciar que el jove tingui un encontre amb la persona de Jesucrist, un encontre que canvia el seu cor, la seva vida sencera.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Bisbe de Terrassa

Ordenació episcopal de Mons. Salvador Cristau

El dissabte dia 26 de juny a les 11 del matí, Mons. Salvador Cristau Coll escollit bisbe auxiliar de Terrassa va ser ordenat bisbe a la Catedral del Sant Esperit dintre de la celebració de l'Eucaristia. A la darrera pàgina n'ofereim la crònica.

APOSTOLAT DEL MAR

«Gràcies, gent de mar»

El dia 16 de juliol la gent de mar de les nostres terres ha celebrat la festa de la seva patrona, la Mare de Déu del Carme. Amb aquest motiu, parròquies costaneres, confraries de pescadors, tripulants dels vaixells i l'Apostolat del Mar han organitzat processons i altres actes festius.

En un món, el de la mar, gens fàcil, sovint trobem a bord d'un vaixell una imatge de Nostra Senyora. És una fe popular, tramesa de família en família, de poble en poble.

Enguany, l'Organització Marítima Internacional, davant de problemes com la pirateria, que posa en perill la vida de tants mariners, l'abandonament de vaixells, que deixa desemparades tripulacions senceres, les jornades esgotadores i la manca de protecció en general, ha proclamat el 2010 any de la gent de mar. Amb aquest motiu

ha exhortat els governs i la comunitat internacional a ratificar convenis i a prendre totes les mesures necessàries per a la protecció de la gent de mar i llençar un missatge de reconeixement i d'agraïment per la seva feina i la seva aportació al desenvolupament social i econòmic del nostre món.

Des de l'Apostolat del Mar voldríem demanar a les organitzacions públi-

ques i privades del nostre país de fer un autèntic esforç per millorar les condicions de vida i treball de mariners mercants i pescadors, alhora que ens unim a les veus d'aquells que els estan agraïts:

Gràcies mariners i pescadors, gràcies per tot el que feu per la nostra societat, que tan sovint us oblidia, gràcies per tot!

Ricard Rodríguez-Martos

Delegat de l'Apostolat del Mar a Barcelona

ANY MARAGALL

Quant (el poeta) parli del fons de l'ànima amb amor, se farà entendre de tots aquells que en encantament d'amor l'escoltin: perquè en amor succeeix això, que mig entendre una paraula és entendre-la més que entendre-la del tot, i no hi ha altre llenguatge universal que aquest.

Quando (el poeta) hable desde el fondo del alma con amor, será entendido por todos aquellos que, en encantamiento de amor, le escuchan: porque en el amor sucede esto: que medio entender una palabra es entenderla más que entendiéndola de todo, y no hay otro lenguaje universal que este.

(Elogi de la paraula. Barcelona, 15.10.1903)

DIUMENGE XVI DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre del Gènesi (Gn 18,1-10a)

En aquells dies, el Senyor s'aparegué a Abraham a l'alzina de Mambré. Abraham seia a l'entrada de la tenda, quan la calor del dia era més forta. Alçà els ulls i veié tres homes aturats davant d'ell. Així que els veié corre-gué a terra i digué: «Senyor, si m'heu concedit el vostre favor, us prego que no passeu sense aturar-vos amb el vostre servent. Permeteu que portin aigua per rentar-vos els peus i reposeu a l'ombra de l'alzina. Entretant aniré a buscar unes llesques de pa i refareu les vostres forces per a continuar el camí que us ha fet passar prop del vostre servent.»

Abraham entrà de pressa a la tenda i digué a Sara: «Corre, pren tres mesures de farina blanca, pasta-la i fes-ne panets.» Després corre-gué cap al ramat, trià un vedell tendre i gras i el donà al mosso perquè el preparés de seguida. Quan tot era a punt, prengué mató, llet i el vedell, els ho serví i es quedà dret al costat d'ells sota l'ombra de l'alzina, mentre ells menjaven. Llavors li preguntaren: «¿On és Sara la teva esposa?» Abraham respongué: «És dintre la tenda.» Ell li digué: «L'any que ve tornaré aquí, i Sara, la teva esposa, haurà tingut un fill.»

▶ Salm responsorial (14)

R. *Senyor, qui podrà estar-se a casa vostra?*

Qui podrà viure a la muntanya sagrada? / El qui obra honradament / i practica la justícia, / diu la veritat tal com la pensa; / quan parla, no escampa calúmnies. R.

Mai no fa mal al proïsme, / ni carrega a ningú res infamant, / compten poc als seus ulls els descreguts, / honra i aprecia els fidels del Senyor. R.

No fia els seus diners a interès, / ni es ven per condemnar cap innocent. / El qui obra així, mai no caurà. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses

(Col 1,24-28)

Germans, ara estic content de patir per vosaltres. Així continuo en la meua pròpia carn allò que encara falta als sofriments del Crist en bé del seu cos que és l'Església. Ara jo sóc servidor d'aquesta Església: Déu m'ha confiat la missió de dur a terme en vosaltres les seves promeses, el seu misteri secret, que d'ençà que existeixen els segles i les generacions humanes ell guardava amagat, però que ara ha revelat al seu poble sant. Déu ha volgut fer-li conèixer la riquesa i la grandesa d'aquest misteri que ell es proposava a favor dels qui no són jueus. El propòsit de Déu és aquest: que Crist, l'esperança de la glòria que ha de venir, estigui en vosaltres. Nosaltres l'anunciem. Sense fer distincions, amonestem tots els homes i els instruïm en tots els secrets de la saviesa per conduir-los al terme del seu desplegament en Crist.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 10,38-42)

En aquells temps, Jesús entrà en un poblet, i l'acolli una dona que es deia Marta. Una germana d'ella que es deia Maria, asseguda als peus del Senyor, escoltava la seva paraula, mentre Marta estava molt atrafegada per obequiar-lo. Marta, doncs, vingué i digué: «Senyor, ¿no us fa res que la meua germana m'hagi deixat sola a servir? Digueu-li, si us plau, que m'ajudi». El Senyor li respongué: «Marta, Marta, estàs preocupada i neguitosa per moltes coses, quan només n'hi ha una de necessària. La part que Maria ha escollit és la millor, i no li serà pas presa».

▶ Lectura del libro del Génesis (Gn 18,1-10a)

En aquellos días, el Señor se apareció a Abrahán junto a la encina de Mambré, mientras él estaba sentado a la puerta de la tienda, porque hacía calor. Alzó la vista y vio a tres hombres en pie frente a él. Al verlos, corrió a su encuentro desde la puerta de la tienda y se prosternó en tierra, diciendo: «Señor, si he alcanzado tu favor, no pases de largo junto a tu siervo. Haré que traigan agua para que os lavéis los pies y descanséis junto al árbol. Mientras, traeré un pedazo de pan para que cobréis fuerzas antes de seguir, ya que habéis pasado junto a vuestro siervo.» Contestaron: «Bien, haz lo que dices.»

Abrahán entró corriendo en la tienda donde estaba Sara y le dijo: «Aprisa, tres cuartillos de flor de harina, amásalos y haz una hogaza.» Él corrió a la vacada, escogió un ternero hermoso y se lo dio a un criado para que lo guisase en seguida. Tomó también cuajada, leche, el ternero guisado y se lo sirvió. Mientras él estaba en pie bajo el árbol, ellos comieron. Después le dijeron: «¿Dónde está Sara, tu mujer?» Contestó: «Aquí, en la tienda.» Añadió uno: «Cuando vuelva a ti, dentro del tiempo de costumbre, Sara habrá tenido un hijo.»

▶ Salmo responsorial (14)

R. *Señor, ¿quien puede hospedarse en tu tienda?*

El que procede honradamente / y practica la justicia, / el que tiene intenciones leales / y no calumnia con su lengua. R.

El que no hace mal a su prójimo / ni difama al vecino, / el que considera despreciable al impío / y honra a los que temen al Señor. R.

El que no presta dinero a usura / ni acepta soborno contra el inocente. / El que así obra nunca fallará. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses

(Col 1,24-28)

Hermanos: Ahora me alegro de sufrir por vosotros: así completo en mi carne los dolores de Cristo, sufriendo por su cuerpo que es la Iglesia, de la cual Dios me ha nombrado ministro, asignándome la tarea de anunciaros a vosotros su mensaje completo: el misterio que Dios ha tenido escondido desde siglos y generaciones y que ahora ha revelado a sus santos. A éstos ha querido Dios dar a conocer la gloria y riqueza que este misterio encierra para los gentiles: es decir, que Cristo es para vosotros la esperanza de la gloria.

Nosotros anunciamos a ese Cristo; amonestamos a todos, enseñamos a todos, con todos los recursos de la sabiduría, para que todos lleguen a la madurez en su vida en Cristo.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 10,38-42)

En aquel tiempo, entró Jesús en una aldea, y una mujer llamada Marta lo recibió en su casa. Ésta tenía una hermana llamada María, que, sentada a los pies del Señor, escuchaba su palabra. Y Marta se multiplicaba para dar abasto con el servicio; hasta que se paró y dijo: «Señor, ¿no te importa que mi hermana me haya dejado sola con el servicio? Dile que me eche una mano.» Pero el Señor le contestó: «Marta, Marta, andas inquieta y nerviosa con tantas cosas; sólo una es necesaria. María ha escogido la parte mejor, y no se la quitarán.»

Marta i Maria davant Jesús.
Pintura de Giovanni da Milano (s. xv).
Església de la Santa Creu, Florència

COMENTARI

Marta i Maria

Mestre com una deixeblla. Maria l'escolta sense parlar, no fa preguntes ni objeccions, tampoc discuteix, només escolta. Acull la Paraula i la conserva en el cor com feia la mare de Jesús. Actuant d'aquesta manera, Maria s'ha comportat com una dona lliure, ha volgut decidir per ella mateixa. Ningú ha escollit per ella. Des del primer moment la iniciativa ha estat seva. I ha escollit la millor part.

Quina és la reacció de Jesús? No aconsella a Marta que continuï amb la feina ni aconsella a Maria que continuï asseguda als seus peus. És a dir, Jesús no mostra cap interès a establir una comparació entre les activitats de les dues germanes; més aviat

posa èmfasi en l'actitud de fons amb què les realitzen. No és qüestió de declarar la superioritat de la contemplació sobre l'acció. La cosa més important que està a l'arrel de qualsevol tipus d'opció vital és escoltar la Paraula. Per això, Jesús no condemna Marta, però li recorda el risc que comporta viure en contínua agitació.

Un afany excessiu per l'apostolat ens pot separar de la Paraula de Déu que és l'origen de tot servei. Cal aturar-se de tant en tant, cal buscar espais de silenci i reflexió, cal crear un oasi de pau on poder escoltar la Paraula sense pressa ni neguit.

Dra. Núria Calduch-Benages

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 4a setm.): Mi 6,1-4.6-8 / SI 49 / Mt 12,38-42 ■ **dimarts**: Mi 7,14-15.18-20 / SI 84 / Mt 12,46-50 ■ **dimecres**: Jr 1,1-4-10 / SI 70 / Mt 13,1-9 □ **dijous**: Cr 3,1-4a (o bé: 2Co 5,14-17 / SI 62 / Jn 20,1-2.11-18 □ **divendres**: Ga 2,19-20 / SI 33 / Jn 15,1-8 ■ **dissabte**: Jr 7,1-11 / SI 83 / Mt 13,24-30 ■ **diumenge** vinent, Sant Jaume, Apòstol (lit. hores: 1a setm.): Ac 4,33;5,12.27-33; 12,1b-2 (o bé: Ac 11,19-21; 12,1-2.24) / SI 66 / 2Co 4,7-15 / Mt 20,20-28.

La casa de Betània és arquetip d'hospitalitat. Allí vivien Marta, Maria i Llätzer, bons amics de Jesús, i allí se situa el breu fragment evangèlic d'aquest diumenge. Lluç narra una escena de caire familiar. Les protagonistes són Marta i Maria, dues germanes que la interpretació tradicional, sense gaire cert, ha reduït a dos símbols aparentment contraris: l'acció i la contemplació. En realitat, l'ensenyament de Jesús no tracta d'aquesta dicotomia.

La resposta de Jesús a Marta ens recorda que només hi ha una sola cosa necessària: escoltar la Paraula de Déu. Maria ha deixat tot el que estava fent i s'ha assegut als peus del

DIÀLEGS SOBRE LA FE

Les preguntes inquietants dels infants

L'infant és un forjador de preguntes inquietants. És crític, veloç, impertinent a voltes. Els seus interrogants fan envermellar. Innocent, l'infant pregunta i espera resposta. No s'accontenta amb qualsevol resposta. Vol raons, aspira a entendre el que pregunta.

Déu és un objecte estrany en la vida dels infants del nostre temps. Són fills d'una cultura on Déu és absent o com a mínim ha quedat eclipsat rere una constel·lació de petites divinitats. Viuen en un món sense Déu, juguen en un món sense Déu. Toquen espais profans, viuen temps profans. L'experiència religiosa reclusa al pla de l'estricta intimitat i això afecta, lògicament, els processos de transmissió.

Amb tot, irrompen preguntes. ¿Ens hauríem preguntat per Déu si no ens haguessin parlat mai d'Ell? Cal estimular en ells una actitud de recerca admirativa, reflexiva i con-

templativa. Crec que els pares hem de potenciar en ells el desig explícit de saber, però sobretot, d'estimar.

He recollit algunes preguntes reals, d'altres són elaboracions pròpies. Parteixo d'una experiència autobiogràfica, real, viscuda. Queden, però, moltes preguntes al tinter, una constel·lació d'interrogants que, senzillament, no han tingut cabuda en aquest text.

Estic convençut que el més rellevant no és parlar-los de Déu; és que escoltin la seva veu, que experimentin la seva interpel·lació. Els pares som mitjancers. Hem de crear les condicions de possibilitat per a la trobada interpersonal, però no podem substituir ni simular aquesta trobada única que és l'acte de fe. El que segur que hem d'evitar és ser obstacles. Tinc molt clar que el més essencial no és parlar-los de Déu, sinó que se sentin cridats a escoltar Déu i a parlar-li.

Francesc Torralba

(Ah, sí? Com parlar de Déu als infants, Editorial Claret)

DÉU NO TÉ POR

Veure la pobresa com el bon samarità

La paràbola del bon samarità queda com la gran llumenera evangèlica per il·luminar la vida: és la llum per caminar per la carretera que passa a través dels punts candents de la història, com Jerusalem i Jericó, però també pels camins modestos de la nostra existència.

El bon samarità és el tipus de cristià que l'Evangeli proposa. Sembla algú que camina pel camí com tothom. No està separat dels altres. No el protegeix cap paret. No té un objectiu més important que el faci anar de pressa i no parar-se davant d'aquell home mig mort en el camí de Jerusalem a Jericó, atacat per uns bandolers.

Aquest home bo és el model del creient. «Vés, i tu fes igual» (Lc 10,37), diu Jesús a l'escriba i als seus deixebles després d'haver narrat aquesta paràbola. El samarità és el paradigma del coneixement en l'amor. És la realitat de les èpoques més fecundes de la història, la dels cristians com a samaritans.

El somni de Francesc d'Assís, allò de cristians que fossin *minores* com tots els homes, que s'aturessin amb ells, prop dels seus problemes, capaços de trobar amb joia disponible tots els homes. Els *minores* —segons Francesc— no s'havien de fer protegir pels murs de les abadies sinó anar pel camí de tothom, a peu, no des de dalt de les cavalcades, per tant, amb la possibilitat de trobar els altres.

Ser un bon samarità és un somni ben actual. És el que el Concili Vaticà II, l'esdeveniment més gran de l'Església catòlica en la segona meitat del segle XX, ha presentat de nou als cristians del nostre temps. Pau VI, a la conclusió del Concili, el 1965, va dir: «L'antiga història del samarità ha estat el paradigma de l'espiritualitat del Concili. Una simpatia immensa l'ha amarat tot.» Joan Pau II s'ha situat en aquesta línia.

La lectura de la Paraula de Déu i l'amor pels pobres són les línies bàsiques de totes les nostres comunitats de Sant'Egidio, a Roma, a Moçambic o a Guinea Conakry.

Andrea Riccardi

(Déu no té por, Publicacions de l'Abadia de Montserrat)

SANTORAL

18. ✚ Diumenge XVI de durant l'any. Sant Frederic, bisbe d'Utrecht i mr.; santa Marina, vg. i mr.; santa Simfrosa i els seus 7 fills, mrs.

19. Dilluns. Santa Àurea, vg. i mr. a Sevilla; sant Símmac, papa (sard, 498-514); sant Pere de Cadireta, dominicà, de Moia.

20. Dimarts. Sant Elies, profeta (s. IX aC); sant Torlaci, bisbe; sants Pau i Si-senand, diaques i mrs. a Còrdova; santa Margarida, vg. i mr.; santa Liberata, vg. i mr.

21. Dimecres. Sant Llorenç de Bríndisi (1559-1619), prev. caputxí i doctor de

l'Església; sant Daniel, profeta (s. VI-VII aC); santa Pràxedes, vg.

22. Dijous. Santa Maria Magdalena (de Magdala), deixebra de Jesús; sant Teòfil, pretor romà mr.; sant Menelau, abat.

23. Divendres. Santa Brígida (Suècia 1303-Roma 1373), rel. viuda, fund. Institut del Salvador i copatrona d'Europa; sant Bernat d'Alzira i santes Maria i Gràcia, mrs.; santa Cunegunda, rel. franciscana.

24. Dissabte. Sant Víctor, mr.; sant Borís, mr.; santa Cristina, vg. i mr.; beates Pilar, Maria-Àngels i Teresa, vgs. carmelitanes i mrs. a Guadalajara.

QUERIDOS ABUELOS

Educar en valores

Hoy por hoy la enseñanza de la religión —además de la que se imparte en las escuelas, en aquellas en que está permitido hacerlo, claro está...—

corre mayoritariamente a cargo de los abuelos. Estos aprovechan hábilmente el momento de acostar a sus nietos, después de contarles el correspondiente cuento, para rezar sus plegarias en actitud de recogimiento y así los nietos aprenden desde el «Jesucito de mi vida»... al Padrenuestro.

Pero no quiero referirme aquí sólo a los valores relacionados con las creencias, sino a la educación en valores en general para formar buenos ciudadanos. Y en esta línea se mueve con gran habilidad el colega valenciano Joaquín Ybarra en su libro *Mis abuelos me cuidan*: «Todos estamos en la importancia de educar en el respeto y la tolerancia, la libertad, la igualdad, la justicia, la paz... Los valores se están aprendiendo desde que se nace, con la influencia fundamental de la familia y, en segundo término, de la escuela y de la sociedad en general. No se imponen, se viven. De nada sirve imponer a un niño que sea generoso si no comprende y hace suyo el valor de la generosidad. Y todo lleva su ritmo.»

Los abuelos están en condiciones para educar en valores por estas razones: se encuentran más alejados de la competitividad laboral y de la lucha social; tienen suficiente experiencia vivida en situaciones de solidaridad y de insolidaridad, de las que pueden dar testimonio; disponen de tiempo. Y la cuarta condición —quizá la primera en importancia— es que están dispuestos a dar todo a cambio de nada.

Hay un refrán que dice: «Lo que cocina la abuela alimenta los mejores sentimientos.»

Dr. Paulino Castells

(Queridos abuelos, Ediciones Ceac. Estimats avis, Ed. Columna)

ENTREVISTA

MERY GARCIA

Assistència Vedruna

La relació de la Gna. Mery Garcia amb la gent gran ve de lluny. Des de jove es va encarregar dels avis de casa i després, a la congregació —és carmelita de la Caritat Vedruna i infermera—, des del noviciat ja li van demanar diferents serveis a les infermeries de les germanes grans. Quan va acabar la carrera d'infermera es va dedicar professionalment al camp de la geriatria. «Veure les persones grans alegres i tan autònomes com puguin, dignificar els processos de demència, aprendre tot el que m'ensenyen i poder-los acompanyar en el seu darrer tram de vida» és la millor recompensa que pot rebre, assegura.

Quina és la característica que defineix les germanes Vedrunes, en el camp de la salut?

Continuar amb el carisma que hem heretat ja des de les primeres comunitats i germanes, de santa Joaquina de Vedruna, dona sana i sanadora. Les nostres constitucions diuen d'ella que «assistia els malalts amb amor, compartia amb ells el dolor i els ajudava a descobrir el sentit cristià del sofriment».

Quin és el perfil de la guaridora Vedruna?

El d'una dona consagrada que se sent estimada profundament i gratuïtament per Déu, que se sent enviada a ser signe i instrument del seu amor, que és capaç de descobrir el rostre del mateix Crist en qui sofreix, per anar adquirint la saviesa de la creu i que té una visió integral i integradora de la salut. La guaridora Vedruna viu esperançada i joiosa la seva dimensió professional i es considera amb aptituds i vocació per realitzar tot allò que possibilita salut i vida.

Quina opinió té de la llei de dependència de la Generalitat?

El nom sencer de la llei és «Programa per a l'impuls i l'ordenació de la promoció de l'autonomia personal i atenció de les persones amb dependència». Crec que s'ha focalitzat tota l'atenció a la part de la dependència i s'ha oblidat la part de l'autonomia. Com que es tracta d'una llei de dret universal i subjectiu és massa àmplia i poc realista tant en termes econòmics com personals i socials.

Oscar Bardají i Martín

VIDA DIOCESANA

Ordenació episcopal de Mons. Salvador Cristau: un regal en la cloenda de l'Any Sacerdotal

El dissabte dia 26 de juny a les 11 del matí la Catedral del Sant Esperit de Terrassa s'omplí a vessar per acollir la solemne cerimònia de l'ordenació episcopal de Mons. Salvador Cristau Coll, elegit bisbe auxiliar de Terrassa.

Va presidir la cerimònia Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, bisbe de Terrassa i foren els concelebrants principals Mons. Lluís Martínez Sistach, cardenal arquebisbe de Barcelona i Mons. Renzo Fratini, nunci apostòlic de Sa Santedat a Espanya. També concelebraren i imposaren les mans Mons. Ricard Maria Carles, cardenal arquebisbe emèrit de Barcelona, Mons. Jaume Pujol, arquebisbe de Tarragona i primat, Mons. Joan Enric Vives, arquebisbe-bisbe d'Urgell, Mons. Javier Salinas, bisbe de Tortosa, Mons. Jaume Traserra, bisbe de Solsona, Mons. Fidel Herráez, bisbe auxiliar de Madrid, Mons. Agustí Cortés, bisbe de Sant Feliu de Llobregat, Mons. Romà Casanova, bisbe de Vic, Mons. Demetrio Fernández, bisbe de Còrdova, Mons. Vicente Juan, bisbe d'Eivissa, Mons. Salvador Giménez, bisbe de Menorca, Mons. Rafael Zornoza, bisbe auxiliar de Getafe, Mons. José Ignacio Munilla, bisbe de Sant Sebastià, Mons. Juan Antonio Martínez Camino, bisbe auxiliar de Madrid i secretari de la Conferència Episcopal Espanyola, Mons. Gerardo Melgar, bisbe d'Osma-Sòria, Mons. Francesc Pardo, bisbe de Girona, Mons. Sebastià Taltavull, bisbe auxiliar de Barcelona, Mons. Pere Tena bisbe auxiliar emèrit de Barcelona i Mons. Joan Godayol, bisbe emèrit d'Ayaviri. Hi assistí el P. Abat de Montserrat, vicaris generals i episcopals, secretaris generals i provincials, superiors religiosos i preveres en nombre proper als 200, provinents de les diòcesis catalanes i de la resta d'Espanya.

El poble fidel omplí el temple i les capelles adjacents des de molt abans de l'inici de la cerimònia. Hi fou present la Sra. Roser Coll, mare de Mons. Cristau.

El Sr. Alcalde de Terrassa encapçalà la representació de les autoritats civils, completada amb el vicepresident del Congrés dels Diputats i diversos diputats i regidors d'ajuntaments. La Sra. Montserrat Coll, directora general d'Afers de Religiosos de la Generalitat representà el Sr. President.

Després de la lectura de l'Evangelí, el cant del *Veni creator* i la petició de l'ordenació, es va procedir a la lectura de la butlla de nomenament de Mons. Cristau com a bisbe auxiliar de Terrassa i titular d'Insula Viridis (Algeciras). En les seves paraules a l'homilia el Sr. Bisbe agrai al Sant Pare la concessió d'un bisbe auxiliar com a regal en la cloenda de l'Any Sacerdotal i glossà la importància del ministeri episcopal en l'Església des de l'actitud de servei i entrega davant els reptes de la nova evangelització en els inicis del segle XXI. Adreçà paraules de proximitat al nou bisbe.

Seguiren els ritus de la consagració episcopal amb les promeses del nou ordenand i la lletania dels sants. El moment central fou la imposició de les mans per part dels bisbes presents i l'oració consecratòria amb el llibre dels evangelis obert sobre el

cap del nou bisbe auxiliar. Seguiren els ritus complementaris amb la unció amb el Sant Crisma i el lliurament de les insígnies al nou bisbe: l'anell, la mitra i el bàcul. El bes de pau dels bisbes completà els ritus d'ordenació.

Després de la comunió el nou bisbe acompanyat per dos dels bisbes presents va beneir els fidels passant per la nau central i les capelles laterals, moment especialment emotiu amb els aplaudiments continuats per part de tots els cristians que omplien el temple.

Mons. Renzo Fratini adreçà la seva paraula a Mons. Cristau, a la seva mare i a tots els assistents recordant la missió del bisbe auxiliar com a primer col·laborador del bisbe diocesà en el govern de la diòcesi. Finalment Mons. Cristau es dirigí a l'assemblea donant gràcies a Déu per la vida, per la fe i per la vocació sacerdotal que ara porta a la plenitud, i agraint la presència de bisbes, preveres, religiosos i poble fidel a la cerimònia. Paraules d'agraïment especial tingué a Mons. Saiz Meneses i a Mons. Renzo Fratini.

En acabar la celebració el nou bisbe rebé la salutació de totes les persones presents en el temple.

ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Aquest dissabte dia 17 a les 20 h. Presideix la darrera reunió del Consell Diocesà d'Assumptes Econòmics.

Del dilluns dia 19 al dimecres dia 21: Participa en la reunió de bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense.

Dissabte dia 24 a les 20.45 h. Pronuncia una conferència amb motiu de la Coronació canònica de *Nuestra Señora la Virgen de la Vega* a Barajas de Melo (diòcesi de Cuenca).

REMAD MAR ADENTRO

«Amigos del Señor»

Del 5 al 8 del pròxim mes de agosto se celebrará en Santiago de Compostela la Peregrinación Europea de Jóvenes (PEJ), mediante la que jóvenes de todo el continente se reunirán en la capital de Galicia en el contexto del Año Santo Compostelano, que se celebra este año por coincidir en domingo la fecha del 25 de julio, fiesta del apóstol Santiago el Mayor.

Esta peregrinación constituye también una preparación más para la Jornada Mundial de la Juventud a celebrar en Madrid en agosto del año próximo. Como es sabido, previamente a los actos de la Jornada Mundial de la Juventud a celebrar en Madrid, los jóvenes que asistirán a la misma pasarán en los días previos por numerosas diócesis para establecer un contacto de conocimiento y de afecto con cada una de las Iglesias locales. Y desde cada una de estas se dirigirán a la capital de España para participar en los actos presididos por el Papa.

En este contexto, podemos decir que la peregrinación juvenil europea a Santiago de Compostela es ya como el prólogo y la preparación de la Jornada Mundial de la Juventud del verano de 2011.

Considero muy significativo el lema que se ha escogido para esta peregrinación: «Como el apóstol

Santiago, amigos del Señor.» En este primer comentario deseo referirme a la segunda parte del lema: «Amigos del Señor.»

Estamos ante una iniciativa de lo que llamamos la pastoral de la juventud, que es una denominación que engloba todo aquello que la Iglesia católica realiza actualmente para proponer la persona y el Evangelio de Jesús a los jóvenes de hoy. En nuestra ciudad y diócesis de Terrassa hemos vivido, el pasado 22 de mayo, el décimo «Aplec de l'Esperit» y ahora, grupos de jóvenes de nuestras comunidades y yo mismo participaremos en los actos de la Peregrinación Europea de Santiago de Compostela, en la que numerosos obispos presentaremos unos temas de reflexión sobre la fe cristiana a los jóvenes llegados a Santiago.

Me parece muy necesario que no perdamos nunca de vista el objetivo fundamental de la pastoral de juventud. Este objetivo es propiciar en el joven un encuentro con Cristo que transforme su vida, que le haga descubrir en Cristo la plenitud de sentido y el sentido de la totalidad de su existencia. Como consecuencia surgirá un proceso de conversión, la búsqueda de una plena identificación con Cristo, la santidad de vida. Es decir, vivir como verdaderos «Amigos del Señor».

El punto de llegada de la evangelización de los grupos de jóvenes es el mismo que en cualquier otra acción evangelizadora: descubrir que Cristo es el germen y el principio de una nueva creación. Es decir, que sólo desde Jesús podremos descubrir el auténtico rostro del hombre nuevo y de la mujer nueva, ya que, como enseña el Concilio Vaticano II, «sólo Él manifiesta el hombre al propio hombre y le descubre la grandeza de su vocación» (GS 22).

En Jesucristo podemos comprender y vivir lo que comporta ser hijo de Dios y, siendo hijo, ser verdadero hermano de los hombres y mujeres de nuestro entorno. Se trata de descubrir a Jesús como el amigo de todo, pero preferentemente como el «profeta de la misericordia», que está solidariamente al lado de los pobres, de los enfermos, de los marginados y de los indefensos.

«Amigos del Señor.» Un lema muy sugerido que nos recuerda lo que es más esencial en la pastoral de la juventud: propiciar que el joven tenga un encuentro con la persona de Jesucristo, un encuentro que cambia su corazón, su vida entera.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Obispo de Terrassa